

Parlamentul
Republicii Moldova

AT nr.10/03-134
10.10.2022

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Dnei Olesea Stamate
Președintă a Comisiei juridice, numiri și imunități

AMENDAMENT

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(nr. 242 din 16.06.2022)

În conformitate cu prevederile art.59 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797-XIII din 2 aprilie 1996, prezint următorul amendament:

1. La Art. II din proiect:

La pct.8, Articolul 236, alin. (3), textul ” cu suspendarea exercitării dreptului special de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 30 la 45 de zile” se exclude;

2. La Art. III din proiect:

Punctele 3 și 4 se exclud.

Nota de argumentare:

1. Cu referire la amendarea pct.8 conform proiectului, menționăm că scopul legii contravenționale **constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei**, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, **precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții**. Pentru atingerea respectivului deziderat, sancțiunea contravențională trebuie să fie proporțională cu nivelul de gravitate a faptei contravenționale. În speță ne referim la depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 60 de km/oră. Conform prevederilor actuale, pentru o astfel de contravenție se prevede o pedeapsă contravențională sub formă de amendă de la 30 la 36 u.c. cu aplicarea a 5 puncte de penalizare. Autorul proiectului de lege propune ca respectiva faptă contravențională să fie pedepsită inclusiv cu ”suspendarea exercitării dreptului special de a conduce mijloace de transport pe un termen de la

30 la 45 de zile”. Atragem atenția asupra faptului că viteza admisă pe drumurile naționale este de 90 km/oră iar în localități 50 km/oră, ceea ce poate face ca conducătorul mijlocului de transport să nu reușească să reducă la timp viteza autovehiculului la intrarea în localitate (involuntar, din neatenție) iar pentru respectiva faptă să i se suspende exercitarea dreptului special de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 30 la 45 de zile, ceea ce în opinia noastră este o sancțiune vădit disproporționată în raport cu caracterul prejudiciabil al faptei. Considerăm că respectiva sancțiune complementară poate fi păstrată la alin.(4) și (5), când ne referim la depășirea vitezei de circulație cu peste 60 de km/oră, ori în acest caz excludem situația descrisă mai sus (diferența de 60 de km/oră nu poate fi involuntară sau din neatenție, ori o asemenea diferență în cazul din speța descrisă supra ar însemna depășirea vitezei pe ambele tronsoane de drum).

2. Referitor la a doua componentă a amendamentului propus, menționăm că ambele puncte din proiect nu pot forma obiectul de reglementare a actului normativ la care se intervine și, în opinia noastră, normele propuse încalcă prevederile constituționale privind dreptul la libera circulație și dreptul la proprietate privată și sunt contrare cu practicile Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, potrivit punctelor 3 și 4 din Art. III din proiect, autorii propun ca persoana care nu a executat o sancțiune contravențională să nu fie admisă la inspecția tehnică periodică a mijlocului de transport și nici să poată să înmatriculeze sau să înstrăineze mijlocul de transport cu care ar fi comis contravenția până la executarea sancțiunii contravenționale. (modificările respective sunt propuse la Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier)

Respectivele interdicții conform proiectului se impun în faza de executare a sancțiunii contravenționale rămase definitive ceea ce reprezintă obiectul executării silită și respectiv formează obiectul de reglementare a Codului de executare al Republicii Moldova nr.443/2004, iar în conformitate cu prevederile art.10 din acesta:

”Executarea silită reprezintă un **ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod**, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.”, iar conform art.21 **”Executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii”**.

Interpretând normele citate, nu sunt admise aplicarea unor măsuri de asigurare a executării sau de executare silită în afară de cele prevăzute de Codul de executare și doar executorul judecătoresc le poate dispune (Instanța judecătorească sau agentul constatatator are un rol activ în procesul contravențional doar până la stabilirea sancțiunii definitive nu și în faza de executare a acestuia).

Codul de executare prevede suficiente măsuri asigurătorii și de executare silită cu caracter patrimonial menite să execute silit un document executoriu (inclusiv amenda contravențională) cum ar fi sechestrarea bunurilor debitorului și

comercializarea acestora în scopul stingerii datoriei, urmărirea salariului și altor plăți, etc.

Totodată, instituirea unor asemenea "măsuri" fără specificarea unei perioade maxime de timp înăuntrul căreia acestea pot fi aplicate constituie o potențială omisiune legislativă contrară Constituției și este excesivă în raport cu scopul urmărit. Prin hotărârea Curții Constituționale din 10 mai 2017 privind controlul constituționalității unor prevederi ale art.22 alin.(1) lit. v) din Codul de executare (interdicția eliberării documentelor de stare civilă, a actelor de identitate sau a permiselor de conducere debitorului) Curtea a reținut că executarea silită a unui document executoriu ar trebui să presupună un spectru de măsuri care să greveze patrimoniul debitorului, dar nicidecum să nu îngrădească drepturile nepatrimoniale ale acestuia de o manieră disproporțională. (Vezi la fel HCC privind excepția de neconstituționalitate a art.84 din Legea insolvenței nr.149/2012).

Alexandr TRUBCA
Deputat în Parlament